

Kurtlanan Sular

Patnos Kapalı Cezaevinde yaşanan hak ihlalleri her gün geçtikçe artıyor.

Patnos Cezaevine bulunan ve 26 yıldır cezaevinde olan oğlu Haydar Sever'i 8 ay sonra ziyaret eden 80 yaşındaki Asime Sever, cezaevinde yaşanan hak ihlallerinin Coronavirüs sonrası giderek arttığını söyledi. Tutuklulara verilen yemeklerin yenilemediğini

ifade eden anne Sever, içme suyu verilmediği gibi akan çeşme suyunun da içilemediğini ve içinde kurt çıktığını anlattı.

Oğlu Haydar Sever'le 30 dakika boyunca çamaşır suyu kokan bir odada telefonla görüşüğünü anlatan anne Sever, tutukluların artık havalandırmaya çıkarılmadığını; suyun kokusu ve çamur akmasının yanı sıra içerisinde

kurtların çıkmasıyla tutukluların artık o suyla duş dahi almaktan korktuklarını; verilen yemeklerin yenilemediğini, bu nedenle aç kaldıklarını aktardı.

Cezaevinde yaşanan hak ihalelerine herkesin ses çıkarması gerektiğini vurgulayan anne Sever, "Ben oğlumu çok kötü bir durumda gördüm. Çok zayıflamıştı. Ben de bir anne olarak in-

sanların cezaevinde yaşanan bu hak ihallerine ses çıkarmasını istiyorum. Ayaklarım artık tutmuyor. Benim hayatım cezaevi yollarında geçti. Eşim de çocuğumuza olan hasret ve özlemle yaşamını yitirdi. Bu yaşta sonra artık isteğim ömrümün çocuğumun serbest bırakılmasına yetmesidir. Bu insanların sesini herkes duysun" dedi.

MÜCADELE BİRLİĞİ

26 Temmuz 2020 - 066 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

ÇIKIŞ NEREDE?

Sanki TC devleti kuruluşundan bugüne bir din devleti olmamış gibi ve sanki Aya-sofya'da yıllar yılı namaz kılınmıyormuş gibi, "Ayasofya yeniden ibadete açıldı" vaveylası kopartılarak yaratılan atmosferden korkuya kapılanlar "laiklik elden gidiyor" korkusuyla yüzlerini CHP Kurultayı'na çevirdiler. Ve ne yazık ki bu kurultaydan medet umanlar sadece CHP'liler değil (ki onların bile bu kurultaydan ne kadar beklentisi olduğu tartışılır!) kendilerine "sol", "sosyalist" ve hatta "komünist" diyenlerdir de!

"AKP Karşıtlığı"nın ya da "AKP'yi Geriletme Politikası"nın savunmanın kimi siyasi hareketleri getirdiği nokta burasıdır. Denilecektir ki, Yenikapı Ruhuna kendini kaptıranların, CHP'nin çağrısıyla kendini Taksim Mitingi'nde bulanların, en son

"Adalet Yürüyüşü"ne CHP'den daha büyük bir şevkle katılanların ve hem genel hem yerel seçimlerde CHP'yle birlikte hareket etmekte bir beis görmeyenlerin şimdi böyle davranmasında şaşılacak ne olabilir ki? Böyle düşünenler ya da böyle diyenler sonuna kadar haklıdır; çünkü bugün solun önemli bir kesimi, buna HDP'yi de katmak gerekir kuyruğu önemli ölçüde CHP'ye kaptırmış durumdadır. "En geniş muhalefet ya da demokrasi cephesini oluşturmak" adına kurtlarla dans etmeye yeltenenler, CHP kurulta-

yına bizzat katılmasalar bile nefeslerini tutmuş şekilde sonucu beklemektedirler, buna şüphe yok!

Aynı zaman dilimi içerisinde dinci faşizmin başı ardına açıklamalar yapmakla ve "şanlı Ayasofya zaferi" ile övünmekle meşguldü. Türkiye'yi "çekemeyenler"e veryansın ediyor; "ülkemizin her alanda sahip olduğu güç"ün bu ülkeleri tedirgin ettiğini vurguluyordu. Yani deyim yerindeyse "Yurtta Savaş Cihanda Savaş" politikasında ısrar edeceklerinin sinyallerini veriyordu.

2

Köylüler DEDAŞ'a Karşı Yol Kapattı

Mardin'in Kızıltepe, Derik, Nusaybin, Artuklu ve Yeşilli ilçelerinin ardından Dargeçit ilçesinde de Dicle Elektrik Dağıtım AŞ. (DEDAŞ) 24 Temmuz günü elektrik kesintileri yapmaya başladı. DEDAŞ'ın kesinti yapmak için gittiği kırsal Sümer (Deywan) Mahallesi'nde köylüler, kesintilere izin vermedi.

DEDAŞ ekiplerinin köylülere girmesini engellemek isteyen köylüler, Midyat-Batman karayolunu trafiğe kapattı. Geç saatlere kadar trafiğe kapatılan yol, jandarma yetkilileri ile köylüler arasında yapılan görüşmelerin ardından trafiğe açıldı.

DEDAŞ ekipleri ise, kesinti gerçekleştirmeden bölgeden ayrılmak zorunda kaldı.

2

EDİTÖR

HEGEMONYA DEĞİL SİSTEM ÇÖKÜYOR!

III

Dünyaya ve olaylara burjuvazinin gözlüğü ve burjuva kavramlarla yaklaşmaya alışkın olanlar, ABD hegemonyasının çöküşünü "çok kutuplu dünya"ya gidişin başlangıcı sayıyorlar. Hegemonya, devletlerin birbiri üzerinde siyasi, ekonomik, askeri ve daha pek çok alanda üstünlük kurması demektir. Böyle bir amaç, savaşla sonuçlanacak rekabet sadece emperyalist-kapitalist devletlere aittir; Sosyalist ülkelere değil.

Şimdi yeniden geçen yazımızda sorduğumuz soruya dönelim: ABD'nin hegemonyasını kim yıktı; onu liderlik tahtından kim indirdi ya da indiriyor?

Hemen söyleyelim: ABD'yi bu tahtından indiren herhangi bir emperyalist devlet değil. Geçmişte olduğu gibi, geriden gelip öne geçen ve dünyanın yeniden paylaşımını isteyen bir emperyalist devlet yok. Ne Fransa'nın, ne Almanya'nın ne de başka bir emperyalist devletin böyle bir girişimi, politikası ya da talebi var.

ABD'yi tahtından indiren temel neden kapitalist üretim biçiminin çöküş süreci içinde olmasıdır. Kapitalizm çöküyor. Muazzam boyutlara ulaşmış sermaye birikimi ve sadece yirmialtı asalak insanın elinde merkezileşmiş muazzam miktardaki servet, bunun yarattığı pek çok sonuç kapitalist üretimi çöküşe götürüyor.

NATO, yirmi yıl önce, yüzyılımızın başında, 21. Yüzyılın "Ayaklanmalar Yüzyılı" olacağını tespit etmişti. Yanlış değildi ve o günden bu güne, dünya çapında iç savaş biçimine bürünen sınıf savaşı bu tespiti defalarca doğruladı.

2

EDITÖR

HEGEMONYA DEĞİL SİSTEM ÇÖKÜYOR!-III

Baş tarafı 1. sayfada

Son olarak ABD'de ortaya çıkan ve dünyayı sarsan ayaklanma, iç savaşın Amerika'ya yayıldığını gösterdi.

Amerika'da "dolar çok var" ama çok az insanın elinde. Sürü halinde banka ve bu bankalarda istiflenmiş dolar var ama bir işe yaramıyor. İşte bu yüzden, Marx'ın gösterdiği gibi;

"Kapitalist üretim, sürekli olarak, kendi niteliğinden gelen bu engellerin üstesinden gelmeye çalışır, ama bunu ancak, bu engelleri tekrar kendi yoluna ve hem de daha heybetli ölçekte koyarak becerir. Kapitalist üretimin gerçek engeli sermayenin kendisidir. İşte bu sermaye ve onun kendisini genişletmesidir ki, üretimin hem çıkış ve hem de sonuç noktası, hem itici gücü, hem amacı olarak görünür; üretim yalnız sermaye için üretimdir, ama bunun tersi doğru değildir; üretim araçları, sırf, üreticiler toplumunun yaşama sürecinde, devamlı bir gelişmenin araçları değildir."

Kapitalizmin bunalımın temelinde yatan yasa: üretilen metalleri tüketecek, değişen sermayeyi, değişmeyen sermayeyi ve artı-değer kitlelerini içeren metayı, günlük dille söylesek, satın alacak ve böylece artı-değeri gerçekleştirecek olan toplumun tüketim gücünün bizzat kapitalist sömürü tarafından sınırlandırılmasıdır. Bir yandan sermayenin muazzam boyutlardaki birikimi ve çok az elde merkezleşmesi, diğer tarafta bu birikimin ve merkezleşmenin korkunç boyutlardaki sefalet birikimi, işte sorunun temeli budur.

Bir yandan emeğin toplumsal üretkenliğinde dev adımlarla gerçekleşen ilerleme, öbür yandan sömürünün gerçekleştirilmesinin koşulu olarak, çeşitli üretim kollarının aralarındaki orantılı bağıntı ve toplumun tüketim gücünü sınırlayan sefalet birikimi.

Sosyalist dünyada kutup filan olmaz. Çünkü hiç bir ülke diğerleri üzerinde egemenlik, baskı kurmak için, onları kendi boyunduruğu altına almak için ne savaşır ne mücadele eder. Orada, düşman kardeşlerin rekabeti değil enternasyonal dayanışma söz konusu olur. Küba'nın covid-19 pandemisi sürecinde yaptığına bakın ne demek istediğimizi anlarsınız.

Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerde sosyalizmi tahrip eden burjuva ve küçük burjuva baylar, ne kadar acınacak haldesiniz.

Tam da "kıblemizi bulduk" diye sevindiriyor olduğunuz sırada kıblemeniz çöküyor. Sovyet topraklarında ise halklar mülksüzleştirilenleri yeniden mülksüzleştirmeye hazırlanıyorlar.

Dünya, çok kutupluluğa değil, kutupsuzluğa, kapitalizmin, sınırların ve sınıfların olmadığı, rekabet, düşmanlık, savaş çılgınlıklarının bittiği bir noktaya gidiyor.

Baş tarafı 1. sayfada

Ki zaten Suriye, Kürdistan, Irak, Doğu Akdeniz ve Kafkaslarda Türkiye bir savaşın içerisindeydi. Ve bu politikalarına en çok destek aldığı partilerden birinin CHP olduğunu sanırsanız bir kez daha söylemeye gerek yoktur.

Bir türlü "parlamentarizm"tan kurtulamayanlar; hâlâ dinci faşizmin seçim yoluyla getirilebileceğine ve yeniden parlamentarist sisteme dönüşebileceğine dair hem kendilerini hem de işçi sınıfı ve emekçi halkları kandırıyorlar, içinde bulunulan bu durumdan çıkışın yolu olarak

sandığı gösteriyorlar.

Oysa seçimle gitmeyecekleri, sandığı ancak kendilerini meşrulaştırmanın bir aracı olarak kullandıkları açık olan dinci faşizme bu mecradan karşı koymanın olanağının kalmadığı ortadadır.

Peki çıkış nerede? Lafı dolandırmadan söylesek elbetteki bir devrimle siyasi iktidarı ele geçirmek için birleşmiş işçi sınıfı ve emekçilerin, kadınların, Alevilerin, Kürt ve Türk Halklarının mücadele birliğinde, onların ortaya koyacakları devrimci inisiyatifte!

800. Eyleme De Polis Engeli

Cumartesi Anneleri, eylemlerinin 800'üncü haftasında Galatasaray Meydanı'nda basın açıklaması yapmak istedi. Eylem için İHD İstanbul Şubesi'nde bir araya gelen Cumartesi Anneleri Galatasaray Meydanı'na yürümek isteyince polis tarafından önleri kesildi.

Yapılan tartışmaların ardından polis, annelerin meydana gitmesine engel oldu. Aileler, İHD İstanbul Şubesi binasına geçti.

İHD'de ailelerle birlikte yürüyecek olan HDP Eş Genel Başkanları Pervin Buldan ve Mithat Sancar'ın da katıldığı bir toplantı yapıldı. Ardından aileler ellerinde karanfillerle yeniden Galatasaray Meydanı'na gittiler.

Meydanda bir araya gelen aileleri ablukaya alan polisler açıklama yapmalarına izin vermedi. Kaybedilen Murat Yıldız'ın annesi Hanife Yıldız elindeki karanfili abluka altındaki Galatasaray Meydanı'na bırakmak istedi. Hanife Yıldız zorla alandan uzaklaştıran polise tepki gösteren Yaşar Aktaş polis tarafından gözaltına alındı. Kaybedilen Hasan Ocak'ın kardeşi Maside Ocak ve Rıdvan Karakoç'un ağabeyi Hasan Karakoç da "Galatasaray'dan asla vazgeçmeyeceğiz" diyerek elindeki karanfili meydana bıraktı. Karakoç ve Ocak'a saldıran polis ikisini de gözaltına aldı.

HDP Eş Genel Başkanları Pervin Buldan ve Mithat Sancar da meydana karanfil bıraktı ve Cumartesi Anneleri adına Pervin Buldan burada bir açıklama yaptı.

Yapılan açıklamada "800'üncü haftamızda bir kez daha tekrarlıyoruz. Barışçıl buluşmalarımıza ev sahipliği yapan Galatasaray Meydanı'nın 101 haftadır polis şiddetiyle bize yasaklanması anayasal haklarımıza yönelik ağır bir saldırıdır. Devletin Anayasayı ihlal etmesi yetkilerini kötüye kullanmaktır ve suçtur. Toplum sessizlikle bu suça ortak olmamalıdır. 800'üncü haftamızda bir kez daha ilan ediyoruz: Kararlıyız, bizi insan kılan hak ve özgürlüklerimize sahip çıkacağız. Türkiye, hiç kimsenin gözaltında kaybedilmediği, inkarın ve cezasızlığın son bulduğu bir demokratik ve hukuk devletine dönüşüncüye kadar susmayacağız. Adalet ve hakikat mücadelemize son kayıp bulunana, son fail cezalandırılana kadar devam edeceğiz. Kayıplarımızdan ve buluşma mekanımız olan Galatasaray'dan asla vazgeçmeyeceğiz" denildi.

Polis saldırısı sonrası İHD önüne gelen kayıp yakınları, gözaltıları protesto etti.

Kanserde Erken Teşhis

Çin'de yürütülen bir araştırma kapsamında geliştirilen kan testi, 5 farklı kanser türünü belirtiler görülmeden birkaç yıl önce tespit edebiliyor.

PanSeer adı verilen bu kan testlerinin, semptom göstermeyen ancak daha sonra kanser teşhisi konulan hastaların %95'inde kanseri tespit ettiği ifade edildi. İngiliz medyasından BBC'nin haberine göre, Nature Communications dergisinde yayımlanan makalede, "DNA metilasyonuna dayanan kan testinin 5 kanser türünü, teşhis konulmadan 4 yıl öncesine kadar tespit edebildiğini açığa çıkardık"

ifadelerin kullanıldı.

İngiliz medyası, söz konusu çalışma sonucu geliştirilen kan testlerinin kanserde erken teşhis açısından önemli olduğunu duyurdu. Kan testi, Çin'de 2007-2014 yılları arasında alınan örneklerin incelenmesi sonucunda geliştirildi. Örnek alınan 605 kişiden 191'ine 4 yılda sonra mide, yemek borusu, kalın bağırsak, akciğer ya da karaciğer kanseri teşhisi konulduğu aktarıldı.

Geliştirilen kan testi, kanser hücrelerinin kana bıraktığı küçük DNA parçalarını tespit ediyor. Test, böylelikle kanserin saptanmasına olanak tanıyor. Ancak kanser türünün ne olduğuna ilişkin bilgi elde edilemiyor.

"Çocuklarımız Gün Yüzü Göremiyorsa Siz De Göremeyeceksiniz"

Cadde 54 AVM işçileri, dün Deniz Mimarlık tarafından dış cephe işi yapılan Boğazüstü Evleri Acarkent sitesi önünde ve Deniz Mimarlık ile çalışan, Işıklar Holding'in Kavacık'ta bulunan binası önünde basın açıklaması yaptı.

Eyleme, Devrimci Öğrenci Birliği, Limter İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Deniz Bakır, SGDF Eşbaşkanı Deniz Bahçeci ve inşaat işçileri destek verdi.

İşçilerden Abdurrahman Hezer, Deniz Mimarlık tarafından dış cephe işi yapılan Acarkent Sitesi yöneticilerine seslenerek "İşçileri çalıştırıp 29 kodla çıkış veren haklarını gasp eden işçi düşmanı Deniz Mimarlık burada iş yapıyor. Deniz Mimarlık tarafından yapılan işçi sömürüsüne ortak olmayın. Ya Deniz Mimarlık ile anlaşmanızı feshedin ya da gasp ettikleri işçi haklarını ödemesini isteyin. Yoksa Deniz Mimarlık burada çalışmaya ve haklarımızı gasp etmeye devam ettiği sürece biz buraya gelip sizi de rahatsız etmeye devam edeceğiz" dedi.

Deniz Mimarlık patronuna da seslenen Hezer "6 aydır ev kiralarmızı, faturalarımızı ödeyemiyoruz. 29 Kodla işten atıp haklarımızı gasp ediyorsun. Biz evimize ekmek götürmezken sen villalarda yaşayıp lüks mekanlarda keyif yapıyorsun. Ama seni rahat bırakmayacağız. İş yaptığın şantiyelerin, şirketlerin, gittiğin mekanların hepsinde seni teşhir edeceğiz. İş yapamaz hale geleceksin" dedi.

İTK Hazırlık Komiteleri adına yapılan konuşmada ise "Oturduğumuz lüks villaları o villalarda giden yolları, arabaları işçiler yapıyor. Ama siz onları sömürüp keyif içinde yaşarken onlar evlerine ekmek götürmüyor. Sizin zenginliğiniz işçilerin gasp ettiğiniz haklarıdır. İşçi sınıfı da güçlerini birleştirecek ve sizin saltanatınızı yıkmasını bilecektir. Bizler de o gün işçileri geldiğinde açlığa mahkum ettiğinizi unutmayacak ve sizin kadar acımasız olacağız" denildi.

Limter İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Deniz Bakır ülkenin dört bir yanında işçilerin insanlık dışı koşullarda yaşamaya mahkum edildiklerini, inşaat patronlarının kasasını doldurmak, sefahatlerini sürdürmeleri için ekmek parasına çalışmak zorunda bırakıldıklarını, pandemi koşullarında dahi çalıştırıldıklarını belirtti.

Bakır "Eğer işçilere yaşam

hakkı tanımazsanız, haklarını vermezseniz, her zaman, peşinizde olacağız. Eğer bizim çocuklarımız yiyecek bulamıyorsa, iyi bir yaşam sürmeyecekse, gün göremeyeceksiniz" dedi. Acarkent Sitesi yöneticilerine ve sakinlerine de seslenen Bakır, "İnşaat işçisi arkadaşlarımızın haklarının ödenmesi için buradayız. Ya arkadaşlarımızın gasp edilen haklarının ödenmesini sağlayın ya da Deniz Mimarlık'ın burada barındırmayın. Biz bugün burada sesimizi yükselttik. Ama arkadaşlarımızın hakları ödenmezse bizi sitenizin içinde, iş yerlerinizde ve Deniz Mimarlık'ın bulunduğu her yerde bizi bulacaksınız. İşçi arkadaşlarımızla daima dayanışma içinde olacak ve size gün yüzü göstermeyeceğiz" dedi.

Devrimci Öğrenci Birliği adına yapılan konuşmada ise "Devrimci öğrenciler olarak sınıfsız sömürsüz bir dünyanın ancak işçi sınıfının iktidarıyla mümkün olduğunu, öğrenciler olarak bilimsel akademik anadilde eğitim mücadelesi verirken bu mücadelenin işçi sınıfının mücadelesiyle birlikte yürütülmesi gerektiğini biliyoruz. Bu nedenle de inşaat işçisi arkadaşlarımızın gasp edilen hakları için verdikleri mücadelede onlarla birlikte olmaya devam edeceğiz" denildi.

SGDF Eşbaşkanı Deniz Bahçeci ise işçi sınıfının mücadelesini buldukları her alanda desteklediklerini belirterek "Bu kavga hepimizin kavgası. Bizler de bu sömürü düzenine kapitalizme karşı işçi sınıfının sıkılı yumruğuyuz. İşçi arkadaşımızın mücadelesinin yanındayız" diyerek emekten yana olan herkesi işçi sınıfının kapitalizme karşı mücadelesinde bir arada olmaya çağırdı.

Basın açıklaması sloganlarla sonlandırılarak buradan Kavacık'ta bulunan Işıklar Holding binası önüne gidildi. Işıklar Holding patronlarına seslenen Cadde 54 AVM işçileri, ana bayisi gibi çalışan Deniz Mimarlık'ın işçi haklarını gasp ettiğini, bu nedenle de Deniz Mimarlık'ın yaptığı işçi sömürüsüne ortak olmamak için işçilerin haklarının ödenmemesine ortak olduğunu söyleyerek "Siz de işçilerin sömürüsüne ortak olmamak için işçilerin haklarının ödenmesini sağlayın" dediler.

Eylem slogan ve alkışlarla sona erdi.

İSKİ Çalışmasında İş Cinayeti

İşçilerin yıllardır haykırdığı "Taşeron Çalışma Ölüm Demektir" haykırışı her geçen gün artan iş cinayetlerine işaret ediyor.

Taşeron firmaların işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerini 'maliyet yükü' olarak görmesi nedeniyle çok basit önlemler dahi alınmıyor. Kamu kuruluşları taşeron firmanın işi almasından sonra herhangi bir denetleme yapma gereği duymuyor. Çalışma Bakanlığı'nın ise patronların beyanlarına göre işlem yapmaktan başka bir fonksiyonu kalmadı. Ne bir denetleme yapıyor, ne de bir yaptırım uyguluyor. Ve her geçen iş cinayetleri artarak devam ediyor.

Bakırköy'de İSKİ adına yapılan çalışma sırasında işçinin üzerine arıza-

lanan iş makinesinin kepçesi düştü. İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınmaması nedeniyle üzerine kepçe düşen işçi olay yerinde hayatını kaybetti.

İş cinayeti, Bakırköy Cevizlik Mahallesi İstanbul Caddesi'nde meydana geldi. Taşeron firma işçileri cadde üzerinde İSKİ adına çalışma yaptığı sırada kepçelerden birinin hidrolik sisteminde arıza meydana geldi. Kazı yapan iş makinesinin kepçesi arıza nedeniyle boşalınca işçinin üzerine düştü.

İhbar üzerine olay yerine sağlık ekipleri işçinin hayatını kaybettiğini belirledi. Olay anında iş makinesini kullanan operatör Uğun A. gözaltına alındı.

"Hak Gasplarına Karşı Mücadele Edelim"

Tüm Çalışanlar İçin Sağlık Platformu, Kadıköy'de Beşiktaş İskelesi önünde Kıdem Tazminatının gasp edilmesine karşı basın açıklaması yaparak her geçen gün artan hak gasplarına karşı birlik olma çağrısı yaptı.

Çok sayıda kurumun katılım sağladığı eyleme, 6 aydır gasp edilen hakları için mücadele eden Cadde 54 AVM işçileri de katıldı.

"Kıdem Tazminatının Gaspına Güvencesiz Çalışmaya Karşı Birleşelim Mücadele Edelim" pankartı açılan eylemde sık sık "Genel Grev Genel Direniş", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz", "Kıdem Hakkı Gasp Edilemez", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek" sloganları atıldı.

Basın açıklamasını okuyan Buse Bayram, "Sermayenin uzun yıllardır hayata geçirmek istediği saldırılar, küresel salgını fırsata çeviren burjuvazi tarafından ya açlık ya işsizlik denilerek dayatılıyor. Ücretsiz izin yasalaştırılıyor; hafta tatilimiz telafi ya da denkleştirme adı altında iç ediliyor. Daha az çalışan ile daha fazla üretiliyor; iş yükümüz artıyor" dedi.

"Onların 'normalleri' sömürü, yağma, talan olurken bizim payımıza iş cinayetleri, işsizlik, yoksulluk düşüyor" diyen Bayram, çalışma yaşamının kuralızsızlaştırılmak istendiğini dile ifade

eti. 'İstihdam kalkanı' adı altında 25 yaş altı ile 50 yaş üzeri çalışanlar için belirli süreli çalışmanın devreye sokulmak istendiğini belirterek, sayıları 3,5 milyonu aşan çalışan grubu için ihbar ve kıdem tazminatı hakkının gasp edileceğini, sendikalaşmasının önüne geçilerek, sigorta priminin ortadan kaldırılacağını ve işçilerin emekliliklerinden çalınacağına dikkat çekti.

İktidarın çeşitli bahanelerle kıdem tazminatı hakkını gasp etmeye hazırlandığını hatırlatan Bayram, "Bu saldırı ekonomik olduğu kadar politik de bir saldırdır. Bu yolla hem ekonomik açıdan iyiden iyiye sıkışan sermaye devletine kaynak yaratılacak hem de çalışma yaşamı daha da esnek ve güvencesiz hale getirilecek, işçi sınıfı bölünüp parçalanacak, örgütlenmesi önüne büyük taşlar konulacak" dedi.

15-16 Haziran işçi eylemini hatırlatan Bayram işçi ve emekçilere "Her güne gözümüzü yeni bir hak gasbı ile açtığımız bu günlerde 'genel grev, genel direniş' şiarını pusula edinerek birliklerimizi kuralım, mücadele edelim" diyerek çağrı yaptı.

Kazdağları Savunucularına Jandarma Saldırısı

Çanakkale Valiliği, Kanadalı şirket Alamos Gold'a karşı verilen Kazdağları'nda süren "Su ve Vicdan Nöbeti'nin yıldönümü öncesinde kentteki eylemlerin 31 Temmuz'a kadar yasakladığını duyurdu. Valilik, yasağa gerekçe olarak koronavirüs salgını ve 7 Temmuz'da Gelibolu Yarımadası'nda çıkan orman yangınına gösterdi.

Çanakkale'de Kazdağları ve Saros

Körfezi'ndeki doğa talanını engellemek için bir araya gelen doğa savunucuları, Gelibolu Jandarma Komutanlığı tarafından alıkonuldu. GBT bahanesiyle kimlikleri alınarak saatlerce bekletildikten sonra, polis ve jandarma saldırısına uğradı. Saldırıda 9 kişi gözaltına alındı.

Çanakkale Valiliği 31 Temmuz 00.00'a kadar eylem, gösteri ve yürüyüşlerin yasakladığını duyurdu. Karar, Kazdağları'nda başlatılan Su ve Vicdan Nöbeti'nin yıldönümü öncesinde alındı.

Hüsniye Anamızı Kaybettik

Devrimci bir annemizi daha kaybettik...

Hüsniye anamız (Hüsne Acar), son yıllarda sürekli mücadele ettiği hastalığına yenik düşerek aramızdan ayrıldı.

96 Ölüm Oruçlarından 19 Aralık Zindan Savaşlarına en önde mücadele edenlerden biriydi O. Sadece kendi çocuklarının ya da devrimci tutsakların değil, devrimci olan, yüzünü emekten, iyiden, güzelden yana dönmüş herkesin annesiydi. O Hüsniye Anamızdı.

92-93 yıllarından itibaren, en küçük çocuğunun tutsak düşmesi onu evinden, mutfağından çıkarmış, her tür haksızlığın karşısına dikilen bir kaplana dönüştürmüştü. Sınıf savaşımının, iç savaşın yükseldiği 90'lı yıllarda her fırsatta zindanlara saldıran devlet, karşılarında önce anaları buluyordu. Gerek zindan kapılarında, gerek sokaklarda, meydanlarda, köprülerde analar duruyordu çocuklarının önünde yıkılmaz duvarlar gibi. Hüsniye anayla biraz sohbet başlasanız size 96'da Kızılay Meydanında nasıl cop yediklerini, 2000'de Çanakkale zindanı kapılarında savcılara jandarmalara nasıl kafa tuttuklarını anlatacaktır ilk iş. Ve gözaltılarda takındıkları tavırları...

Evet, o da "çocuklarından doğan analar"dan biriydi. Ve ne zaman bir kürsüde söz alsın, konuşma yapacak olsa, "sokaklarda, meydanlarda, bu salonlarda çocuklarımız değil biz olmalıyız, biz analar mücadele etmeliyiz çocuklarımız için" derdi. Ve gücü yettiğinde, soluğu tükenene kadar da bu sözünü yerine getirmeye çalıştı.

O'nu tarif edecek tek sözcük seçin denilse sanırım bu "merhamet" olurdu. Sadece devrimci tutsaklar ya da "yoldaşım" dediği insanlara değil, sokak hayvanlarından tutun, adını ilk defa duyduğu insanlar için dahi tüm imkanlarını seferber ederdi. Çevresinde dokunmadığı, sevgisiyle sarıp sarmalamadığı insan yoktur demek en doğrusu olurdu.

Son yılları, ard arda çıkan hastalıklarıyla mücadele içinde geçti anamızın. En son konulan teşhis ise ALS idi... Onun gibi hareketli, güçlü, yaşam dolu bir kadına hiç yakışmayacak bir hastalığı bu... Kaslarını kullanma yetisini elinden almaya başladı birer birer. Önce konuşma, sonra yeme, sonra diğerleri... Ve bugün annemiz ALS'ye karşı verdiği savaşı kaybetti.

Biz seni her zaman biz çocuklarını sarıp sarmalayan o güçlü kadın olarak, Hüsniye Anamız olarak hatırlayacağız... Hep anamız olarak kalmaya, yaşamaya devam edeceksin...

O "BÜYÜK GÜN"Ü SİZE ARMAĞAN EDECEĞİZ "ANA"

"Ana"lar vardır zamanın önünde kale surları gibi dururlar. Hiçbir şey onları yıkamaz sanırsınız. O kadar çok şey yaşamışlar; o kadar çok şeye göğüs germişlerdir ki, yaşamda artık onların sırtını yere getirecek bir şey kalmamıştır diye düşünürsünüz. Adeta Gorki'nin "Ana" romanıyla ölümsüzleştirdiği Pelage gözlerinizin önünde beliriverir.

Hüsniye Ana'mız onlardan biriydi. Dindardı Pelage gibi; bir o kadar da merak eden, soran, araştıran bir beyni vardı. Hoşgörülüydü anamız; kimseyi inancından ya da inançsızlığından dolayı yargılamaz; kendi inandığı şekilde yaşar ama kimseyi kendisi gibi olmaya zorlamazdı. Emekçi bir aileden geliyordu; daha önce bir kez evlenmiş ve kaybettiği ilk eşinden çocukları olan Abidin Amca'mızın ikinci eşi olmuştu genç yaşında. Sonraki ömrü bu çocukları büyütmek, kendi çocuklarını doğurmak ve onları da büyütmek ve bu arada eşini idare etmekle geçmişti. 12 Eylül öncesinde evleri faşistlerce kurşunlanırken o bir anne ve eş olarak hem çocuklarına hem de eşine kol kanat germişti. Cesaretli bir kadındı Hüsniye Ana'mız. Evinde her zaman devrimcileri misafir etmiş; onlara bakmış, korumuştur. Çevrenin baskılarına kulak asmadan safını hep devrimcilerin, ilericilerin yanında belirlemişti. Sınıfsal sezgileriyle devrimci çocukların her zaman iyiden, doğrudan, ezilenden, işçiden, emekçiden yana olduğunu farketmiş; onların yanında olmuştu. Tıpkı Pelage gibi...

12 Eylül faşist darbesinin bulunduğu Tokat'ın Erbağ ilçesine yansımalarını bizzat yaşamış görmüştü. Bu gerçekten zorlu süreçte de hem çocuklarına hem eşine hem de diğer gençlere kol kanat germiş; onların zarar görmemesi için elinden geleni yapmıştı.

"Ana"amızın yaşamında esas köklü değişiklik en küçük oğlu ODTÜ'yü kazanıp Ankara'ya gittikten ve bir müddet sonra da örgütlü yaşama girdikten sonra başlamıştı. Bütün çocuklarını çok seviyordu "Ana"amız; ama en küçüğün yeri ayrıydı. Küçük oğlu ilk kez gözaltına alınıp tutuklandığında "Ana"amızın içine bir kor

düşmüştü; ama oğlunun peşinden o hapishaneden bu hapishaneye koşmada bir an olsun tereddüt etmemişti. Küçük bir ilçede yetişmesi ve oranın bütün gerici geleneklerinin kısıcında olmasına rağmen, bu kısıcacı kırmayı başarmış ve adeta oğlunun özgürlüğünü yitirmesiyle "Ana"amız özgürleşmeye başlamıştı.

Oğlu, ceza alıp daha uzak illere götürüldüğünde de oğlunun peşini bırakmadı; eşinin yanında, o olmazsa tek başına oğlunun görüşüne gitti. Bu görüşlerde hem oğlunun yoldaşlarıyla hem diğer devrimci tutsaklarla, hem de onların anne ve babalarıyla tanıştı. Bu onun duygu ve düşünce dünyasında fırtınalar yarattı. Daha da devrimcileşti ve artık oğlunun yoldaşlarına "yoldaş" demeye başladı. Hapishanelerde bu dönem gelişen açlık grevi, ölüm orucu eylemlerine destek vermek için ailelerle birlikte Ankara'ya gitti; eylemlere katıldı ve gözaltına alındı. Çok sakın bir yapısı vardı anamızın; yaşadığı her şey gibi bu gözaltıları ve baskıları da metanetle karşıladı; yaptığı devasa şeyleri normal bir şey yapıyormuş gibi yaptı.

Ve '96 Ölüm Orucu'nda bir zamanlar karşısında konuşmaktan çekindiği eşine "ben oğlumun ve yoldaşların bulunduğu hapishaneye yakın olan İstanbul'a gideceğim; bana engel olmaya kalkma; istersen benimle birlikte sen de gel. Gidip orada bir ev tutalım. Yok gelmezsen sen bilirsin; ben tek başıma giderim. Gider orada akrabalarım kalırım; ama oğlumun ve yoldaşların öldürülmesine izin vermem" diyerek o güne kadar ki bütün bir yaşamını bir çırpıda değiştirecek bir karar tebliğ etti. Abidin Amcamız memlekette neyi var

neyi yok satarak "Ana"amızın peşinden gelmek zorunda kaldı. "Ana"amız İstanbul'a taşındıktan sonra daha da bilinçlendi; politikleşti ve her görüşünü mutlaka oğlunu ve yoldaşlarını görmek için görüşe gitti. Dışarıda da oğlunun yoldaşlarıyla bir arada oldu hep.

Aysun (Bozdoğan) yoldaşımız, çoğu zaman "Ana"amızın yanında kaldı; kendi çocukları gibi sevdi onu; karnını doyurdu, elbiselerini yıkadı. Onunla ilgili o kadar çok anı biriktirdi ki, Aysun yoldaş ölümsüzleştğinde yapılan anmalarda vb hep onu anlattı. Sonradan yanına giden evinde kalan tüm yoldaşları da Aysunumuz gibi sahiplendi, sevdi.

19 Aralık Katliamı'nda ciddi sağlık sorunları olmasına rağmen diğer "Ana"larla birlikte zindan kapısından ayrılmadı. Yaralanan yoldaşların peşinden o hastaneden bu hastaneye koşturdu.

Cerrahpaşa Hastane'sinde kolum kesildikten sonra, ilk gördüğüm yoldaşım Hüsniye Ana'mız oldu. Elinde bir dal çiçek, kaldığım odanın önüne gelmişti ve o bir dal çiçeği bana vermek için askeri ikna etmeye çalışıyordu. Hayatında hiç yalan söylememiş kadın "teyzesiyim; şu bir dal çiçeği verip çıkayım" diyordu; ama asker Nuh diyor peygamber demiyordu. "Ana"amız aynı zamanda inatçı bir kadındı; baktı olmuyor, "peki sen ver o zaman"dedi. Asker önce şaşırıldı; afalladı ama çiçeği de aldı. Asker o çiçeği getirip bana verene kadar ayrılmadı kapıdan. Ben çiçeği aldım; sevinçten, gururdan gözlerim doldu. Belli etmemeye çalıştım; bana o sevecen haliyle el salladı ve gitti. Benim aklımda "Ana"amız hep o haliyle kaldı; o çiçeği kurutup uzunca zaman sakladım yanımda sonra bir zindandan diğerine sevk edilirken, arama sırasında eşyalarımız dağıtılınca kaybettim ve bir daha bulamadım; ama hep içimde sakladım.

Geleneksel aile yapısını aşmayı başarmış, kendi içinde bir devrim gerçekleştirmiş; dindar yapısına rağmen eşitlikçi bir dünyaya gönül vermiş ve bizimle yoldaş olmuş bir kadının, bir "Ana"nın en zor zamanımızda bizim yanımda olduğunun simgesiydi o çiçek. Pelage'nin yaşayan yüreğiydi...